

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Markétou Jiráskovou ve věci žalobce T. M. nar. bytem zastoupeného JUDr. Petrem Novákem, PhD., advokátem se sídlem Litevská 1174/8, 100 00 Praha 10, proti žalované České republice – Ministerstvu spravedlnosti, IČ 000 25 429, se sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2, o zaplacení 500.000,- Kč s příslušenstvím

t a k t o :

- I. Žaloba, kterou se žalobce po žalované domáhá zaplacení 500.000,- Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 27. 10. 2012 do zaplacení, se **z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se svou žalobou domáhal, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci 500.000,- Kč se zákonným úrokem z prodlení od 27. 10. 2012 do zaplacení s odůvodněním, že dne 2. května 2011 bylo proti němu usnesením policejního orgánu zahájeno trestní stíhání pro podezření ze spáchání zločinu týrání osoby ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. Proti tomuto usnesení podal žalobce stížnost, která byla státním zástupcem zamítnuta jako nedůvodná. Po podání obžaloby k Obvodnímu soudu pro Prahu 7 podal žalobce odpor proti trestnímu příkazu ze dne 31. 10. 2011. Při hlavním líčení byl žalobce obžaloby zproštěn, rozsudek nabyt právní moci dne 6. 1. 2012. Žalobce musel svému zaměstnavateli sdělit, že je proti němu vedeno trestní řízení, poté byla žalobci dne 27. 6. 2011 dána výpověď z pracovního poměru z organizačních důvodů. Svou roli v tom ale hrálo i trestní řízení, neboť další zaměstnanec, který vykonával obdobnou práci jako žalobce, ale kratší dobu, propuštěn nebyl. V důsledku trestního stíhání byla poškozena pověst žalobce v místě jeho bydliště, a to zejména s ohledem na charakter skutku, kterého se měl žalobce dopustit. Žalobce má pověst násilníka, který týrá svou manželku, trestní řízení podlomilo jeho autoritu, nezbytnou pro výkon funkce předsedy SVJ, kterou žalobce zastává. Žalobce byl vykázán z bytu na dobu jednoho měsíce, nemohl tedy užívat své vlastnictví, bydlel u rodičů, kterým byl nucen sdělit důvody nuceného opuštění bytu, což jeho vztah s nimi značně zkomplikovalo.

Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že v ní uplatněný nárok neuznává. Učinila nespornou skutečnost, že u ní žalobce svůj nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 500.000,- Kč uplatnil dne 26. 4. 2012, žalovaná jeho žádosti nevyhověla. V posuzované věci došlo k vydání nezákonného rozhodnutí, a to usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 29. 4. 2011. Trestní řízení trvalo zhruba 8 měsíců, tedy krátkou dobu. Žalovaná nesouhlasí s tvrzením žalobce, že jeho pověst v zaměstnání byla trestním řízením poškozena, jeho zaměstnavatel se dostal do finančních obtíží, pozice žalobce byla zrušena a se žalobcem byl pracovní poměr rozváznán pro nadbytečnost. Není zřejmé, že by orgány činné v trestním řízení zaměstnavatele žalobce jakkoli kontaktovaly. Rovněž pověst žalobce v místě jeho bydliště v důsledku trestního řízení nijak neutrpěla, žalobce se často hlasitě hádal se svou manželkou již před zahájením trestního stíhání. V důsledku trestního stíhání neutrpěl ani vztah se synem manželky žalobce. Žalobce byl z bytu vykázán na návrh své manželky ještě před zahájením trestního stíhání. K trestnímu stíhání došlo na základě výpovědi manželky žalobce, podpořené fotodokumentací a výpověďmi svědků, trestní stíhání bylo zahájeno důvodně a policejní orgán si nepočínal nijak zbrkle. Není nic neobvyklého na tom, že poškozená osoba jednání násilníka posléze bagatelizuje nebo uvádí, že na jeho jednání měla sama svůj podíl, jak se tomu stalo i v posuzovaném řízení. Manželka žalobce byla sama stíhána u Obvodního soudu pro Prahu 7 pro přečin krivé výpovědi dle § 245 odst. 2 trestního zákoníku. Nalézací soud, který nejprve manželku žalobce shledal vinnou, posléze paní Márovou obžaloby zprostil, neboť byl vázán právním názorem soudu odvolacího. V odůvodnění rozhodnutí odvolacího

soudu tento soud mimo jiné seznal, že se jedná o klasický případ domácího násilí a že v případě žalobce byla výrazně uplatněna zásada in dubio pro reo a soud byl vůči němu značně benevolentní. Dle žalované je požadavek na přiznání finančního odškodnění v rozporu s dobrými mravy. Žalobce se svou manželkou stále žije a žalovaná nevidí důvod, proč by stát měl nést finanční následky za to, že dva lidé preferují „italský“ způsob soužití, a v okamžiku, kdy jeden z nich situaci nezvládá, zneužije orgánů činných v trestním řízení. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout.

Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 7, sp. zn. [REDAKCE] soud zjistil, že Policie ČR sepsala dne 26. 3. 2011 úřední záznam o tom, že ve 14:35 hod. byla vyslána policejní hlídka do domu na adrese [REDAKCE] kde před vchodem čeká žena fyzicky napadená manželem, se kterým žije ve společné domácnosti. Policejní hlídka se zkontaktovala s oznamovatelkou paní I. [REDAKCE] M. [REDAKCE] nar. [REDAKCE] která sdělila, že kolem 14:00 hod. bez přítomnosti dalších osob jí manžel doma dal facku, tak že má pod levým okem zcela jasně viditelný monokl a posléze ji vystrkal ze dveří bytu na společnou chodbu domu a bez klíčů od bytu ji polooblečenou vyhodil ven. Paní M. [REDAKCE] vypověděla, že ji manžel bije již od doby sňatku [REDAKCE] Sdělila, že je bita za každou maličkost téměř denně, jako za špatně a pozdě umyté nádoby, ostříhaného psa, nevysvětlené návraty domů v nepřiměřenou dobu. Sdělila, že je též psychicky týrána, kdy musí manželovi odevzdávat svůj výdělek a tento jí následně přiděluje kapesné, dle svého uvážení. Zakazuje jí styk s přáteli i osobami blízkými, kdy je následně vyslýchána s bitím, kde byla a co tam dělala. Také sdělila, že jí manžel zakazuje styk se svým synem a také ji před ním bije. Dále vyhrožuje zabitím jejich dětí. Bití od manžela dosvědčí její sousedka z vedlejšího bytu na téže patře paní A. [REDAKCE] T. [REDAKCE] která v době policejní hlídky nebyla k zastizení doma. Policejní hlídka zajistila T. [REDAKCE] M. [REDAKCE] manžela paní I. [REDAKCE] M. [REDAKCE] který následoval policejní hlídku k provedení dalších úkonů. Téhož dne byl propuštěn na svobodu. Usnesením policejního orgánu Policie ČR, Obvodní ředitelství policie Praha I, SKPV, odbor obecné kriminality ze dne 29. 4. 2011, č.j. [REDAKCE] [REDAKCE] bylo zahájeno trestní stíhání T. [REDAKCE] M. [REDAKCE] podle § 160 odst. 1 trestního řádu pro zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku (usnesení mu bylo doručeno dne 2. 5. 2011), kterého se měl dopustit tím, že od blíže nezjištěné doby [REDAKCE] minimálně však [REDAKCE] do 26. 3. 2011, tedy po delší dobu ve společném užívaném bytě na adrese [REDAKCE] fyzicky i psychicky týral svou manželku I. [REDAKCE] M. [REDAKCE] nar. [REDAKCE] které neustále vulgárně nadával a vyčítal jí různé věci, říkal jí, že je děvka, kurva, kráva, přičemž ji opakovaně, většinou ze vzteku nebo v opilosti fyzicky napadal, někdy i před jejím nezletilým synem, a to tak, že ji bil otevřenou dlaní do obličeje, často takovou silou, až upadla na zem, kdy do ní i občas kopl. Dále ji bil pěstí do obličeje, do nohou nebo ji mlátil do zad, tahal jí za vlasy, za oblečení, někdy sevřel ruku tak pevně, až měla modřiny. Oblečenou ji sprchoval studenou vodou, opakovaně ji násilím vyhazoval z bytu a odmítal ji pustit dovnitř. Dále ji v bytě zamykal a nechtěl ji pustit ven. V jednom případě poté, co měla od něj viditelné zranění, ji zde takto držel celý týden, přičemž ji taktéž zastrášoval a vyhrožoval ji zabitím, vyhozením z bytu anebo ublížením na zdraví a činil na ni psychický nátlak především tím, že jí zakazoval styk s přáteli, přikazoval jí, v kolik má chodit domů a pod různými pohrůzkami či následným fyzickým napadáním si vynucoval, aby ho poškozená poslouchala, čehož

dosahoval i mimo jiné tím, že jí podle svého uvážení přiděloval denní příděl peněz pro její vlastní potřebu. Dále ji neustále telefonicky kontroloval, přičemž toto jeho dlouhodobé a intenzivní zlé nakládání s poškozenou, které ona sama vnímala jako velké příkoří, se neustále stupňovalo a vyvrcholilo dne 26. 3. 2011, kdy poškozenou uhodil otevřenou dlaní do obličeje, až upadla na zem a poté, co ji vyhodil z bytu, poškozená zavolala Policii ČR. Žalobce si podal proti usnesení o zahájení trestního stíhání stížnost, která byla usnesením Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 7 ze dne 24. 5. 2011 zamítnuta jako nedůvodná. T. M. dne 11. 5. 2011 vypovídal u Policie ČR, kdy uvedl, že jeho vzdělání je středoškolské s čistým měsíčním příjmem 12 – 14 tis. Kč., vlastní byt spolu se svou manželkou, v minulosti nebyl trestán. Uvedl, že nesouhlasí s tím, co je uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání, ničeho takového se nedopouštěl. Co se týká manželství s paní I. M. tak je pravda, že jsou spolu od roku jejich manželství bylo od počátku jak se říká „italské“. Jim to vyhovovalo, když měli nějaké problémy, hned si to řekli, případně se kvůli tomu pohádali, hádky byly oboustranné a krátké, ale někdy i bouřlivé. Někdy hádky vyprovokovala manželka v době, kdy byla pod vlivem alkoholu. To žalobce napadla nejen slovně, ale i fyzicky. Dne 26. 5. 2011 vypovídala u policie I. M. která uvedla, že vypovídat nebude, nechce, aby byl manžel trestně stíhán, věc si vyřeší sama a hodlá se s manželem rozvést. Také si uvědomila, že určitě věci ve své výpovědi zveličila a trochu přestřelila. Dne 30. 5. 2011 vypovídal u policie svědek S. J. který uvedl, že zná I. M. trochu déle než T. M. se kterým se začal bavit asi až v roce 2005. Od té doby se občas vídali, občas se navštěvovali hlavně ohledně řešení problémů jejich společenství vlastníků jednotek. Ví o tom, že se hádali, jejich hádky zažil asi dvakrát v roce 2010, kdy se doma pohádali. Nikdy neviděl T. M. že by manželce nějak ublížil. Z jejich bytu také nikdy neslyšel hádky ani žádný hluk. Svědek J. K. u policie dne 26. 5. 2011 vypověděl, že žije ve stejném domě jako M. Blíže se znají asi 4 roky, občas se navštěvovali, neboť pan M. dělá předsedu společenství vlastníků domu. Navštěvují se párkrát do roka. Neví o tom, že by M. měli nějaké problémy. Chovají se k sobě normálně. Někdy slyšel z jejich okna oboustranné hádky. Je pravdou, že si pan M. stěžoval, že paní M. bije hodně alkohol. Pan M. pil pouze pivo, domů si kupoval basy piv. Svědkyně H. K. V. vypověděla dne 31. 5. 2011 u policie, že s M. se zná pouze od vidění. Nevěděla o tom, že by měli nějaké problémy do doby, než viděla na obličeji paní M. modřinu. Poté byl pan M. z bytu vykázan, takže to bylo v nedávné době. Pozvali paní M. k nim domů, ona jim řekla, že jí to způsobil manžel, dále to nerozebírala. Hádky z jejich bytu nikdy neslyšela, pouze zprostředkovaně od manžela. Paní M. nikdy neviděla opilou. Občas si jen pan M. postěžoval, že jeho manželka je zase doma opilá, ale svědkyně jí v tomto stavu neviděla. Neviděla opilého ani pana M. Paní M. hodně pracovala, dělala noční a odpolední služby. Svědkyni nepřišlo, že by paní M. byla nějak týraná, ale tyto věci se těžko poznávají. Svědek K. P. dne 30. 5. 2011 u policie vypověděl, že s paní M. se zná od základní školy, s panem M. od roku 2002, bydlí ve stejném bytovém domě, kde je pan M. předseda SVJ a svědek dělá místopředsedu. Před dvěma roky se jako rodiny začaly navštěvovat. Svědek nevěděl, že mají nějaké problémy, akorát se občas pohádali. Pan M. se svědkovi občas svěřil s tím, že to s manželkou nemůže vydržet. Říkal, že mu v opilosti zase nadává a několikrát takto za svědkem utekl. Myslí si, že paní M. má problém s alkoholem. Několikrát ji viděl, jak byla opilá. Občas, kdy k nim přišli na návštěvu, tak se

pohádali. Hádky byly oboustranné, řvali na sebe oba dva, neviděli však, že by se fyzicky napadali. Při jedné hádce ale viděl, že manželka začala do pana M. kopat, vztekala se a kopala ho do nohou. On jen seděl a říkal, ať toho nechá, že jí nic neudělal a manželka odešla. Nikdy neviděl, že by pan M. svou manželku nějak uhořel nebo ji fyzicky napadl. Na paní M. viděl několikrát modřiny, ale o nich sama paní M. říkala, že si je způsobila v práci. S ohledem na vzdálenost bytu nikdy z jejich bytu žádné hádky neslyšel. Stejně vypovídala i svědkyně H. P. navíc uvedla, že co se pan M. vrátil z vykázaní, tak jí přijdou jako dvě hrdličky, jezdí spolu na kole, chovají se k sobě normálně. Dne 2. 6. 2011 měl být vyslechnut svědek V. Š. rok nar. jehož rodiče jsou V. Š. a I. M. Uvedl, že proti svému nevlastnímu otci panu T. M. vypovídat nebude, jelikož mu nechce svojí výpovědí ublížit, záleží mu na něm, mají spolu dobrý vztah. Dále byly vyslechnuty sousedky žalobce I. Ž. a Z. Ž. které o soužití M. nic nevěděly. V září 2011 byl Policii ČR předložen znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, o duševním stavu T. M. kdy uvedl, že u obviněného se jedná o abusus alkoholu bez syndromu závislosti na alkoholu, je schopen se požívání alkoholu zdržet, nebyla u něho zjištěna žádná choroba nebo porucha, pro kterou by byl jeho pobyt na svobodě nebezpečný. Dále byl vypracován znalecký posudek o duševním stavu I. M. se závěrem, že její osobnost je zjevně emočně nevyvážená, zvýšeně sensitivní, impulsivní, s extrovertní sociabilitou, iniciativní a disponovaná k náhlé ventilaci nahromaděného napětí. Ve vyšetřované věci se jednalo o „italskou reaktivitu obou protagonistů“, tzn. dlouhodobé vzájemné slovní útoky vyplývající z povah obou manželů, poškozená má k obviněnému silný citový vztah, událost na ní nezanechala žádné závažnější psychické následky, manželé se usmířili a celá událost by dle ní měla přispět k oboustrannému poučení. Nemocnice sdělila v září 2011 Policii ČR, že I. M. byla dvakrát ošetřena v Nemocnici a to dne 23. 11. 2006 a dne 23. 7. 2006 pro ošetření a odeslána k psychologickému pohovoru na základě hrubého chování pana M. byla volána policie. Úřad městské části Praha 8 sdělil Policii ČR, že nezletilý V. Š. byl svěřen do výhradní péče svého otce pana V. Š. nad výchovou otce byl stanoven dohled. Styk matky se synem je upraven na každý sudý víkend, nezletilý však tento styk nedodrží a odchází od matky dříve. Obvodní ředitelství policie Praha I eviduje u T. M. dva záznamy (přestupky proti občanskému soužití) a jeden záznam (incident se znaky DN). Z úředních záznamů ze dne 22. 4. 2006 a ze dne 1. 5. 2006 vyplývá, že v dubnu 2006 měla být I. M. vyhozena z bytu manželem T. M. kdy jí manžel dal z nenadání dvě facky, vyhodil ji na chodbu v pyžamu a uzamkl se v bytě, což prý dělá častěji, v květnu 2006 pak paní M. vzala návrh na projednání přestupku zpět. T. M. byl Policíí ČR dne 26. 3. 2011 vykázan ze společného obydlí z jeho bezprostředního okolí na dobu deseti dnů. Dne 23. 9. 2011 I. M. podala návrh na zastavení trestního stíhání svého manžela, kdy uvedla mimo jiné, že jejich manželství je poněkud italské, ale jinak naprosto funkční. Jezdí pravidelně na dovolené a rozhodně nijak nestrádá. Nechce, aby byl manžel trestně stíhán. Dne 29. září 2011 podal policejní orgán Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 7 návrh na podání obžaloby s tím, že poškozená I. M. zároveň podala žádost o zastavení trestního stíhání. Obžaloba byla k Obvodnímu soudu pro Prahu 7 podána dne 27. 10. 2011. Soud vydal dne 31. 10. 2011

trestní příkaz, proti kterému podal T. M. v listopadu 2011 odpor. Soud nařídil hlavní líčení na den 13. 12. 2011, byl vyslechnut obžalovaný, poškozená I. M. která uvedla, že jsou s manželem stejné povahy, jsou bouřliví, manžel paní M. nikdy neuhodil, modřinu jí způsobil, když jí třásl. Ona má výbuchy vzteku. Občas padla facka, když se hádali, ale to manžela vyprovokovala sama. Někdy jí nadával, ale bylo to oboustranné. Na veřejnosti se to nestalo. U nich je facka normální, oni už jsou oba takoví. S trestním oznámením udělala hloupost, chtěla, aby se manžel uklidnil. Nechce manžela poškodit, nikdy ji nevyhazoval z bytu, ani jí nezakazoval setkání s přáteli. Manželství stále trvá a poškozená to nechce měnit, po této lekci se k sobě chovají oba lépe. Ona sama manželovi nadávala i ho napadala. Hlavní líčení bylo odročeno za účelem doplnění dokazování na den 20. 12. 2011, byly provedeny listinné důkazy, čteny protokoly o výpovědi svědků a vyhlášen rozsudek, kterým byl T. M. zproštěn obžaloby podle § 226 písm. a) trestního řádu. Řízení bylo pravomocně skončeno dne 6. 1. 2012.

Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 7, sp. zn. [redacted] soud zjistil, že usnesením policejního orgánu Policie ČR, Obvodní ředitelství policie Praha I, SKPV, odbor obecné kriminality ze dne 20. 4. 2012, č.j. [redacted] bylo podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájeno trestní stíhání I. M. nar. [redacted] pro přečin křivé obvinění podle § 345 odst. 2 trestního zákoníku, kterého se měla dopustit tím, že lživě obvinila svého manžela T. M. v úmyslu přivodit mu trestní stíhání z činu, který byl následně kvalifikován jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 25. 1. 2013, č.j. [redacted] byla obžalovaná I. M. zproštěna podle § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby, a to poté, kdy první odsuzující rozsudek byl k odvolání Městským soudem v Praze zrušen. Odvolací soud v dané věci dospěl k závěru, že šlo o naprosto klasický příklad „domácího násilí“, kdy se tyranizovaná osoba obrací o pomoc na policii a poté z důvodu vyřešení svého problému touto cestou nebo ze strachu či lásky apod. svoje tvrzení odvolává. Pochybnosti o vině v trestním řízení proti manželovi obžalované neznamení jistotu o vině obžalované jeho křivým obviněním. Řada důkazů totiž nasvědčuje tomu, že k týrání obžalované ze strany jejího manžela skutečně docházelo a že tvrzení obžalované v tomto směru pravdivá byla a zprošťující rozsudek vůči jejímu manželovi byl výrazně benevolentní a byl výrazným uplatněním zásady in dubio pro reo. Trestní stíhání proti manželovi obžalované bylo vedeno zcela důvodně, neboť obžalovaná oznámila, že jí dne 26. 3. 2011 manžel fyzicky napadl, o tom hovořila i na policii dne 26. 3. 2011 a shodně i dne 28. 3. 2011. Do jejich bydliště přivolala hlídku policie, která prokazatelně zadokumentovala zranění obžalované (hematom pod levým okem), což bylo zcela ve shodě s jejím následným tvrzením na policii. Zde také uvedla, že ji obžalovaný bil i před synem. Opakovaně, podrobně do nejmenších detailů a logicky popisovala týrání ze strany manžela. Z nahrávky pořízené obžalovanou na jejím mobilu vyplývá, že měla další modřinu na noze a manžel jí zde vyhrožuje, že jí rozbije hlavu. Nakonec i výpověď manžela obžalované z části se vším shora uvedeným koresponduje, když připustil vzájemné bouřlivé hádky. Dle svého tvrzení mohl obžalované způsobit modřiny, když jí zklidňoval, použil na ni studenou sprchu, uvedl, že má velkou fyzickou převahu, kdyby obžalovanou chytil silou, tak by ji rozmáčkl. Je tedy pochybné, že by agresorkou byla obžalovaná, jak její manžel stále tvrdil. Na poškozenou

I. M. byl vypracován znalecký posudek z oboru psychologie, ze kterého jasně vyplynulo, že nemá sklony ke lhavosti. S manželem se po podání trestního oznámení usmířili, miluje ho. Chtěla by proto trestní oznámení odvolat. Pokud tedy obžalovaná někdy uváděla nepravdu, bylo to při odvolání trestního oznámení, kdy se naopak snažila "křivě" zbavit svého manžela, jeho trestního stíhání. Podání trestního oznámení poškozenou nevykazovalo společenskou škodlivost takového rázu, aby bylo posouzeno podle trestního zákoníku.

Svědčce H. K. V. při své svědecké výpovědi uvedla, že žalobce zná asi 10 let, je předsedou společenství vlastníků jednotek, svědkyně je členkou revizní komise, blíže se neznají, zdraví se, když se potkají na chodbě. Dříve k žalobci jako k předsedovi SVJ vzhlížela, dnes k nim sama nechodí, má strach, neví, jak dopadlo jeho trestní stíhání, i když jim žalobce řekl, že nebyl odsouzen. Nikdy dřív nevěděla, že by se u M. mělo dít něco takového, jako domácí násilí, dozvěděla se to až u výslechů na policii. Někteří lidé v domě se žalobci nyní vyhýbají, chodí raději za svědkyní. Jedná se o paní Š. H. P. a pana B. Ani dcera svědkyně k M. nyní nechodí, svědkyně ji tam nepouští. Svědkyně nevdává, že žalobce dělá předsedu SVJ, on je schopný, ledacos zařídí.

Svědčce H. M. při své svědecké výpovědi uvedla, že je matkou žalobce. On k nim asi před 2 lety přišel s tím, že ho vykážali z bytu, nebyl schopen říci proč, tak mu umožnili, aby u nich asi 6 týdnů pobýval. Vypadal velmi zle, měl potíže s příjmem potravy, nervy měl v hrozném stavu, nevyptávali se ho na detaily, on se nesvěřuje. Pak se zase vrátil do svého bytu, jeho manželství funguje dobře, mají nyní ročního chlapečka a přes občasnou bouřku je to v pořádku, jako v každé rodině.

Z výpovědi ze dne 27. 6. 2011 soud zjistil, že společnost s IČ dala žalobci dopisem ze dne 27. 6. 2011 výpověď z pracovního poměru podle § 52 odst. e) zákoníku práce s tím, že dne 20. 6. 2011 bylo rozhodnuto o organizační změně, která se týká kromě jiného zrušení jeho pracovní pozice. Z potvrzení o zaměstnání ze dne 31. 8. 2011 soud zjistil, že žalobce byl u firmy zaměstnán od 1. 2. 1997 do 31. 8. 2011 jako technik. Z potvrzení o průměrném výdělkem ze dne 31. 8. 2011 soud zjistil, že žalobce byl zaměstnán u firmy s průměrným měsíčním výdělkem 9.934,- Kč hrubého.

Z rozhodnutí a potvrzení Úřadu práce ČR – krajská pobočka pro hl. město Prahu ze dne 5. 9. 2011 soud zjistil, že žalobce byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání od 1. 9. 2011, kdy mu též byla přiznána podpora v nezaměstnanosti, tj. po uplynutí tříměsíční výpovědní doby od posledního zaměstnání.

Ze žádosti o náhradu škody ze dne 18. 4. 2012, z dopisu žalované ze dne 31. 10. 2012 a z dodejky soud zjistil, že žalobce u žalované uplatnil dne 26. 4. 2012 mimo jiné nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 500.000,- Kč za nezákonné trestní stíhání. Žalovaná konstatovala, že bylo vydáno nezákonné rozhodnutí, kterým je usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 29. 4. 2011, nemajetkovou újmu v penězích nenahradila.

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle § 2 cit. zák. odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.

Podle § 5 zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

Podle § 7 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

Podle § 8 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Podle § 31a odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož ustanovení zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Po právní stránce posoudil soud předmětnou věc podle § 5 písm. a), § 7 odst. 1, § 8 odst. 1 a § 31a odst. 1, 2 zákona č. 82/1998 Sb., když se žalobce po žalované domáhá zaplacení 500.000,- Kč, jakožto zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu, která mu měla vzniknout nezákonným trestním řízením vedeným u Obvodního soudu pro Prahu 7 pod sp. zn. [REDAKCE]. Žalobce u žalované svůj nárok na náhradu nemajetkové újmy v penězích uplatnil ve smyslu § 14 odst. 1, 3 zákona č. 82/1998 Sb., uspokojen nebyl ani částečně, věc tak může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 zák. č. 82/1998 Sb.).

V řízení bylo prokázáno, že usnesením Policie ČR, Obvodní ředitelství policie Praha I, SKPV, odbor obecné kriminality ze dne 29. 4. 2011, č.j. [REDAKCE] bylo podle § 160 odst. 1 tr. ř. zahájeno trestní stíhání žalobce pro zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 20. 12. 2011, sp. zn. [REDAKCE] byl žalobce podle § 226 písm. a) tr. řádu obžaloby zproštěn. Usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu je nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením (viz např.

rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 3. 2003, sp. zn. 25Cdo 1487/2001). V daném případě byl žalobce obžaloby zproštěn, čímž mu vznikl nárok na náhradu nemajetkové újmy z titulu vydání nezákonného rozhodnutí dle § 31a odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb.

Soud se zabýval dále tím, zda je dostačujícím zadostiučiněním za nemajetkovou újmu způsobenou žalobci nezákonným rozhodnutím konstatování porušení práva nebo zda žalobci náleží zadostiučinění v penězích (§ 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.). Při stanovení formy či výše zadostiučinění soud vychází především z povahy trestní věci, z délky trestního řízení a následků způsobených trestním řízením v osobnostní sféře žalobce, přičemž přihlédne i k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Kritéria uvedená v § 31a odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. se nepoužijí, neboť se týkají výlučně stanovení odškodnění v případě nesprávného úředního postupu spočívajícího v porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě (viz např. rozsudky Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011 nebo ze dne 21. 8. 2012, sp. zn. 30Cdo 2256/2011).

Žalobce byl stíhán pro zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, za který bylo možné v případě vydání odsuzujícího rozsudku uložit žalobci trest odnětí svobody v trvání 2 – 8 let. Žalobce je osobou v minulosti netrestanou, proto musel předpokládat, že v případě jeho odsouzení, by mu byl uložen trest na samé spodní hranici trestní sazby, resp. i trest podmíněný. Žalobce nebyl stíhán vazebně. Povaha trestné činnosti (trestný čin proti rodině a dětem), pro kterou byl žalobce stíhán, zpravidla působí značné společenské odsouzení stíhaného, jeho trestní stíhání ale nevešlo v širší známost, nebylo medializováno, věděla o něm pouze rodina žalobce a několik obyvatel domu, ve kterém žalobce žije.

Délka trestního řízení, které trvalo od 2. 5. 2011 do 6. 1. 2012, tj. 8 měsíců, je zcela přiměřená, dokonce poměrně krátká, orgány činné v trestním řízení postupovaly bez jakýchkoliv průtahů, koncentrovaně a rychle. Dva měsíce od podání obžaloby byl žalobce obžaloby zproštěn, trestní stíhání na žalobce nepůsobilo dlouhou dobu.

Žalobce uvedl, že trestní stíhání bylo jednou z příčin skončení pracovního poměru, neboť tuto skutečnost musel žalobce sdělit svému tehdejšímu zaměstnavateli [REDAKCE] v souvislosti se svým výslechem dne 11. 5. 2011. V řízení bylo prokázáno, že pracovní poměr žalobce u společnosti [REDAKCE] byl ukončen výpovědí ze strany zaměstnavatele z organizačních důvodů dle § 52 odst. c) zákoníku práce, kdy žalobci bylo vyplaceno tříměsíční odstupné. Příčinná souvislost mezi trestním stíháním žalobce a ukončením pracovního poměru nebyla prokázána.

Žalobce dále uváděl, že trestním stíháním došlo k vážnému poškození jeho pověsti v místě jeho bydliště, kde má nyní pověst násilníka, který dlouhodobě týrá svou manželku a je mu zřejmý změněný přístup ostatních obyvatel domu k jeho osobě. V řízení bylo prokázáno trestním spisem, že bylo vyslechnuto 7 svědků (celkem 4 domácnosti), jednalo se o obyvatele domu, ve kterém žije i žalobce. Svědek S [REDAKCE] J [REDAKCE] uváděl, že byl již v roce 2010 u nich doma přítomen dvěma hádkám, žádné podrobnosti o jejich soužití nevěděl, navštěvovali se hlavně ohledně řešení problémů jejich společenství vlastníků. Manželé K [REDAKCE] vypovídali,

že se se žalobcem a jeho manželkou znají pouze od vidění, nikdy nebyli přítomni žádné hádce manželů M. [redacted] jednou k nim pouze paní M. [redacted] přišla rozklepaná a s modřinou v obličeji s tím, že jí to udělal manžel, ukazovala jim i protokol o trestním oznámení. Pan K. [redacted] několikrát slyšel z otevřených oken, jak se M. [redacted] hádají. Manželé P. [redacted] vypovídali, že se asi dva roky jako rodiny navštěvují jednou za 14 dní až za měsíc, občas se M. [redacted] pohádali, o násilí nic nevěděli, paní P. [redacted] viděla modřiny na paní M. [redacted] mnohokrát, ta říkala, že to má z práce nebo že se doma o něco praštila. Sousedky žalobce I. [redacted] Ž. [redacted] a Z. [redacted] Ž. [redacted] o soužití M. [redacted] nic nevěděly, znají se jen od vidění, bydlí ve stejném patře. Z těchto svědeckých výpovědí nebylo možné učinit závěr, že by byla pověst žalobce v domě vážně poškozena, vztahy obyvatel se žalobcem byly spíše sousedské, kdy s ním jako s předsedou společenství vlastníků jednotek řešily problémy týkající se společného domu, někteří obyvatelé domu o hádkách mezi manželi věděli. Pouze jediná svědkyně H. [redacted] K. [redacted] V. [redacted] vypovídala i v tomto řízení, kdy uvedla, že se žalobci raději vyhýbá, když je sama, ačkoliv neví, co přesně se vlastně stalo, dceru k M. [redacted] raději samotnou nepouští. Dříve k žalobci vzhlížela, lidé z domu nyní chodí raději za svědkyní než za žalobcem. Žalobce stále dělá předsedu SVJ, protože je schopný a ledacos zařídí. Žádnými důkazy nebylo prokázáno tvrzení žalobce, že by měl nyní v domě pověst násilníka, který dlouhodobě týrá svou manželku. Je možné, že obyvatelé domu, kteří byli vyslechnuti v přípravném řízení policií, mohou být ve vztahu k žalobci ostražitější, nicméně pokud by se domnívali, že se jedná o násilníka, kterého nemohou tolerovat, jistě by jej odvolali z funkce předsedy SVJ. Žalobce i nadále tuto funkci vykonává, dokonce je hodnocen jako velmi schopný, jeho kvality tak trestním stíháním nebyly zpochybněny, lidé mu zjevně i nadále důvěřují, navíc nebylo prokázáno, že by o trestním stíhání žalobce vědělo také zbývajících 20 domácností (svědkyně K. [redacted] uvedla, že dům má 24 bytových jednotek).

Co se týká tvrzené nemajetkové újmy, která měla žalobci vzniknout jeho vykázáním z bytu v Praze 7 na základě rozhodnutí policie ze dne 26. 3. 2011 a následně rozhodnutím civilního soudu ze dne 6. 4. 2011, pak tato rozhodnutí nesouvisí časově s nezákonným trestním stíháním žalobce, neboť obě byla vydána ještě před zahájením trestního stíhání žalobce. Nemajetková újma, pokud žalobci nějaká vznikla, není v příčinné souvislosti s jeho trestním stíháním, resp. s nezákonným rozhodnutím, kterým je usnesení o zahájení trestního stíhání. Tato rozhodnutí nebyla ani jako nezákonná zrušena, nejednalo se ani o nesprávný úřední postup, není tak dána odpovědnost státu za případnou újmu ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb.

Je pravdou, že každé trestní řízení negativně ovlivňuje osobní život trestně stíhaného, na kterého je sice do okamžiku právní moci meritorního rozhodnutí třeba pohlížet jako na nevinného, avšak samotný fakt trestního stíhání je zátěží pro každého obviněného (nález Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2005, sp. zn. I. ÚS 554/04). Již samotné trestní stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti, a to tím spíše, jedná-li se o obvinění „liché“, což je posléze pravomocně stvrzeno zprošťujícím rozsudkem soudu, podle něhož se skutek, z něhož byl jednotlivec obviněn a obžalován, nestal, případně nebyl trestným činem (nález Ústavního soudu ze dne 17. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 590/08). Žalobce však netvrdil (a tedy ani neprokazoval), že by orgány činné v trestním řízení

postupovaly vůči žalobci záměrně nesprávně, nebo se jej snažily záměrně kriminalizovat, čímž by se mohla zvýšit žalobcem pocíťovaná nemajetková újma. Žalobce neuváděl ani žádné skutečnosti, ze kterých by mohl být učiněn závěr, že jeho trestní stíhání nemuselo být ani zahájeno nebo že mohlo být skončeno mnohem dříve, například spočívající ve spolupráci s orgány činnými v trestním řízení, označování důkazů k prokázání nevinu žalobce, apod. Dostatečnou satisfakcí pro žalobce je v takovém případě již samotné zproštění obžaloby, resp. i konstatování žalovanou, že došlo k vydání nezákonného rozhodnutí, neboť takto je soudem rozhodováno i v obdobných případech. Zadostiučinění v penězích je poškozeným obvykle přiznáváno zejména v případech, kdy trestní stíhání bylo vedeno pro podezření ze spáchání závažných trestných činů, bylo medializováno, poškozený v důsledku trestního stíhání přišel o zaměstnání, společenskou prestiž (u osoby veřejně známé a uznávané), apod., což není případ žalobce.

Forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namísto pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011). V posuzovaném případě není možné přehlédnout, že žalobce má tři záznamy o přestupcích, dva proti občanskému soužití a jeden incident se znaky domácího násilí z dubna 2006, na základě hrubého chování byla též Nemocnicí [redacted] volána na žalobce policie, nejedná se tak o „osobu zcela občansky zachovalou“, jak uvádí žalobce v žalobě. Trestní stíhání žalobce bylo zahájeno pouze na základě trestního oznámení paní M. [redacted] která přivolala hlídku policie s tím, že jí manžel dal doma facku, pod levým okem měla zcela jasně viditelný monokl, poté ji měl manžel vystrkat ze dveří bytu na společnou chodbu domu a bez klíčů od bytu ji polooblečenou vyhodit ven. V řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 7 pod sp. zn. [redacted] kdy byla trestně stíhána manželka žalobce pro přečin křivého obvinění podle § 345 odst. 2 trestního zákoníku a která byla následně obžaloby zproštěna, soud jednoznačně konstatoval, že u manželů M. [redacted] šlo o naprosto klasický příklad „domácího násilí“, kdy se tyranizovaná osoba obrací o pomoc na policii a poté z důvodu vyřešení svého problému touto cestou nebo ze strachu či lásky apod. svoje tvrzení odvolává a že zprošťující rozsudek vůči žalobci byl výrazně benevolentní a byl výrazným uplatněním zásady *in dubio pro reo*. Pro výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že konstatování porušení práva žalovanou je dostačujícím zadostiučiněním za nemajetkovou újmu vzniklou žalobci vydáním nezákonného rozhodnutí, proto soud žalobu o přiznání zadostiučinění v penězích jako nedůvodnou zamítl (výrok I.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o.s.ř. za použití § 151 odst. 1 o.s.ř., podle něhož účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. V souzené věci byla zcela úspěšná žalovaná, proti které byla žaloba v celém rozsahu zamítnuta, proto by měla proti neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že žalované žádné náklady nevznikly, rozhodl soud tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo (výrok II.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2 dvakrát v písemném vyhotovení.

V Praze dne 25. listopadu 2013

Mgr. Markéta Jirásková, v. r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Zbahnová